

Otte og firindstyvende Møde.

Onsdagen den 21de Februar Kl. 1.

Sekretæren, Berntsen, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den eneſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af: Indſtillinger og Forſlag angaaende de Finantsudvalget tilſtillede Andragender.

(Udvalgets Betænkning findes i Tilleg B. Sp. 1039 ff.)

Foruden de i Betænkningen ſtillede Forſlag vov der endvidere fremkommet følgende Forſlag:

1) Af N. P. Jensen:

(Bet. Nr. 4) Andragende fra Skolebeſtyrer Helms henviſes til Kirke- og Underviſningsministeren.

2) Af Bille og Rimeſtaab:

(Bet. Nr. 43.) Andragende fra forhenværende Sergent J. M. Sørensen henviſes til Krigsministeren.

Af Rimeſtaab til Forſlaget under Nr. 2:

„Krigsministeren“ forandres til: „Finantsministeren“.

Førſt ſattes under Forhandling de Indſtillinger og Forſlag, der vedrørte Finantsministeren, alſaa Indſtillingerne i Betænkningen under Nr. 2, 5, 7, 8, 12 og 14 og Forſlaget under Nr. 2 med tilhørende Vædringsforſlag.

Ordføreren (Th. Nielsen): Som det ærede Thing vil ſe, er der i Aar indkommet 49 Andragender til Finantsudvalget. Diſſe kunne vel efter deres Natur inddeles i fire Dele. Førſt den Klasse, ſom allerede er ved at finde ſin Afgjørelſe enten paa Finantsloven eller Tillegsbekendtgørelſesloven, og ſom, ſaavidt jeg erindrer, maatte med en enkelt Andtagelſe, har fundet en for Anſøgerne tilfredsſtillende Afgjørelſe i dette Thing. Paa den Maade er der ikke mindre end 14 Andragender, ſom allerede have fundet deres Afgjørelſe her. Den anden Klasse indbefatter de Andragender, ſom enten ere anbefalede af hele Udvalget eller af et Flertal eller af et Mindretal. Til diſſe høre 16, hvoraf igjen de 15 ere anbefalede enten af hele Udvalget eller af et ſtørre Flertal; 6 Anſøgere have ikke været hos vedkommende Miniſter og kunne allerede af den Grund ikke foreſlaas henviſte til nogen af de høitærede Miniſtre. Det er jo nemlig en Sædvane, naar det da ikke er Sager, ſom have et meget almin-

deligt Anſtrøg, førſt at forbre, at vedkommende Anſøger ſkal have henvendt ſig til vedkommende Miniſter. Et Andragende er ved Omſtændighederne paa en Maade bragt til Side, og 12 have faaet et rent Afſlag. Man pleier jo, og jeg tror med en vis Ret, at mene, at Finantsudvalget er temmelig lemfældigt i ſine Afgjørelſer, noget, om jeg ſaa maa ſige, vel godmodigt; men min Grundſætning er paa dette Punkt ſnarere at gaa til denne end til den modsatte Side. Ikke deſto mindre vil det ſes, at der er to Andragender, ſom jo førpørigt ikke for Diebliffet foreligge til Behandling, der af et Mindretal ere foreſlaaede henviſte til de forſkjellige Miniſtre, og det kan ikke antages, hvad jeg ſiden ſkal komme til, at i det Mindſte det ene af diſſe har fundet nogen ſtræng Betyndmælfelse fra Udvalgets Side. — Jeg kan i min Begrundelſe forbigaa alle de Andragender, ſom enten have fundet deres Afgjørelſe eller ikke have været hos vedkommende Miniſter, eller ſom endelig ere rent afviſte. Der bliver alſaa kun tilbage de Andragender, ſom enten af hele Udvalget eller af et Flertal ere henviſte til vedkommende Miniſter, idet jeg ſkal forbigaa de Andragender, ſom enten et Mindretal eller ærede Medlemmer af Thinget have foreſlaaet at henviſe. Det førſte Andragende, ſom er foreſlaaet henviſt til den høitærede Finantsminiſter, er det under Nr. 22 med Indſtillingen under Nr. 5 angaaende Søs Jensen Korup. Som det vil ſes, er Andrageren Invalid. Han blev ſaaet i det venſtre Aar ved Rolding den 23de April 1849 og ſit derefter en aarlig Godtgjørelſe af 112 Kr.; men denne Godtgjørelſe er ſiden bleven ham fratagen, og det uagtet Alt ſynes at tyde paa, at Manden endnu er meget lidende af ſit Saar. Naar dertil kommer, at han er en ældre Mand, ſaavidt jeg hufter 59 Aar, ſidder i ſmaa Omſtændigheder, er en ædruelig og arbejdsom Mand, der har fortrinlige Anbefalinger, ſaavel fra Sogneraadet ſom fra Præſten og tillige fra næſten alle Beboerne i den Kommune, hvor han bor, foruden fra vedkommende Diſtriktslæge Petrus i Ribe, forekommer det unegtelig Udvalget, — i det Mindſte indtil Videre — at, naar Alt tages i Betragtning, er han bleven noget haardt behandlet, og man har derfor enſtemmig foreſlaaet at henviſe Andragendet til Miniſteren. Jeg beder iøvrigt bemærket her ligeſom ved tidligere Leiligheder, at der jo ikke i en Henviſning ligger nogen ubetinget Anbefaling. Den betyder kun en Henſtilling om Underſøgelse af ſamtliche foreliggende Omſtændigheder med Henſyn til den vedkommende Andrager, og for ſaa vidt denne Underſøgelse i dette Tilfælde maatte føre til det Reſultat, at Andrageren er bleven for haardt behandlet, haaber man ogſaa, det vil drage den Følge efter ſig, at Vedkommende bliver tilfredsſtillet paa den ene eller den anden Maade. Der er — jeg kan jo ligeſaa godt tage dem med nu — flere Andragender fra Invalider. Der er